

NEOBIČNE PROFESIJE

I životinje pričaju, zar ne?

Miu Mattsson, psihologa za životinje, zovu da radi u Irskoj, Africi, Njemačkoj, a ona je trenutno u Sarajevu

Ljudi se prema životinjama najčešće odnose na dva načina: kao prema hrani ili kao prema igračkama, rijetko kao prema ravnopravnim stanovnicima ove planete.

Mia Mattsson je 37-godišnja Švedanka koja je odlučila da posveti svoj život tome da obnovi pokida-

prilike šest godina i nastaniti se u Stockholmu. Odlučila je da se posveti pomaganju životinjama.

"Majka drži bebu u naručju i odmah zna kada se dešava nešto loše, šta bebi treba... To je zato što je ona u kontaktu sa svojim materinskim instinktom. Slušajući sebe, ona čuje i bebu", objašnjava Mia. "Isto je

vim četveronožnim ili pernatim prijateljima. Mia je postala "psiholog za životinje".

U Sarajevo je odlučila da dođe nakon što je na trećoj međunarodnoj konferenciji o zaštiti životinja, održanoj 2000. u Sofiji, u Bugarskoj, upoznala predsjednicu sarajevskog Društva za prevenciju okrutnosti nad životinjama SOS Silvu Ivanišević-Beran.

"Silva me je tako mnogo inspirisala, da sam poželjela doći u Sarajevo", kaže Mia.

Štaviše, ona je tada osnovala i posebnu fondaciju Životinje bez granica, čiji je cilj pružanje pomoći životinjama u BiH.

"Ponekad se osjećam kao bračni savjetnik", priča Mia. "Ja pomažem ljudima i životinjama da izgrade međusobne veze, kako bi se bolje razumjeli."

Ona priznaje da je njen rad najvećim dijelom rad sa ljudima. Od vremena koje provede sa klijentom, ona oko 40 minuta provede sa životinjom, a oko sat vremena sa vlasnikom. A njeni klijenti su raznoliki. Bili su to većinom obični vlasnici pasa i mačaka, ali čak i pripadnici švedske kraljevske porodice.

Trenutno, Mia puno radi i u Njemačkoj, najviše sa trkaćim konjima, a ima ponude i za rad u Irskoj, te u Africi. Sarajevo joj je, po njenim riječima, istovremeno i neka vrsta pribežišta, mjesto gdje može da se odmori i da radi na svojoj trećoj knjizi. Do sada je u Švedskoj objavila dvije knjige: "Slušaj kada životinje govore" (2000) i "Glas životinja" (2001).

Za svoj neobičan poziv kaže: "Oni ljudi koji me uobičajeno pitaju zašto pomažem baš životinjama, a ne ljudima, jesu oni koji ne pomažu nikome – ni životinjama ni ljudima. Međutim, oni koji su već angažovani na nekoj vrsti pomoći ljudima, oni me obično ohrabruju."

Međutim, kada se bolje razmisli o onome što Mia radi, ona zapravo izuzetno mnogo pomaže ljudima. Pomaže im da čuju drugu stranu prirode, a samim tim i svoju nutritivnu, koja se samo šapatom javlja kroz buku automobila i građevinskih mašina.

Emir SALIHOVIĆ

Azil SOS društva za životinje u Sarajevu: Mia sa psom

ne veze između životinjskog i ljudskog roda.

"Zovu me psihologom za životinje ili osobom koja priča sa životinjama. Ja mogu komunicirati sa životinjama i to je za mene otvorilo jedan sasvim nov svijet, kao i za vlasnike životinja sa kojim razgovaram", kaže Mia.

Mia, koja je prije svog novog poziva bila uspješna poslovna žena koja se bavila unutrašnjom dekoracijom, odlučila je, zbog poslovnih nesuglasica, napustiti biznis prije ot-

i sa životinjama, treba slušati sebe."

Kada je prijatelj njenog prijatelja zamolio 1995. da pokuša pomoći njegovom konju, koji je, kako Mia kaže, pokazivao znakove depresije, stvari su krenule novim tokom. Rezultat koji je ona postigla ovim neobičnim "savjetovanjem" sa životinjom, ali i sa njenim vlasnikom, bio je tako upečatljiv da se glas o njoj vrlo brzo raširio. Za samo mjesec dana, kaže Mia, već je imala šestomjesečnu listu čekanja za sve one koji su željeli da ona pomogne njho-